

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวแล้วท่านจะพาลูกกลับบ้านไปกับท่าน ท่านจะปลดปล่อยลูกจากบาปทั้งหมดและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
- คำถาม:** การสร้างสมคุณธรรมหลักใดที่ลูกต้องการเพื่อให้ตัวลูกเองนั้นเป็นสุข?
- คำตอบ:** เพียงเมื่อลูกรู้วิธีการที่จะมีการสนทนาทางจิตกับตัวลูกเองเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้ อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด กระเพาะของลูกต้องการเพียงจาปาตีสองแผ่นเท่านั้น ก็เท่านั้นเอง เพียงเมื่อลูกมีการสร้างสมคุณธรรมของทศนคติที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูดเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้ ไตรตรองความรู้และทำให้ตัวลูกเองเป็นสุข ลูกคือคาร์มาโยตี จดจำพอขณะที่ลูกกำลังทำงาน ขณะกำลังทำงานบ้านของลูก และขณะที่ลูกได้รับประทาน ขอให้กัจกรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองนั้นเฝ้าแต่ควงหมุนในสติปัญญาของลูก และจะมีความสุขมากมาย
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากฉันและความรักในหัวใจของฉันจะไม่หายไป!....

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว นี่คือการรักทางจิตของลูกๆ ดวงวิญญาณสำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของลูก เพียงลูกๆ บรรพบุรุษเท่านั้นที่มีความรักทางจิตนี้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณนั้นรักผู้ใด? เป็นลูกๆ ที่รักพ่อของพวกเขา ไม่ใช่ความรักของพ่อเพื่อพ่อ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังเชื่อมความรักของลูกกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นความรักนี้ที่จะพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกมีความรักทางจิตต่อพ่อและดังนั้นลูกจำเป็นต้องเผชิญต่อความยากลำบากด้วยเช่นกัน ทั้งโลกและสมาชิกครอบครัวของลูกทั้งหมดนั้นกลายเป็นศัตรูของลูก ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าแม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไปที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาด้วยความคิดของการกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไปและนั่งที่ฮาริดวาและที่คาลิ สถานที่เหล่านั้นคือสองสถานที่หลัก พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คงคา! อย่างไรก็ตามคงคานั้นไม่ได้ยินพวกเขา เป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้ยินพวกเขา เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้หนึ่ง พ่อกำลังบอกลูกถึงวิธีที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ น้ำของแม่น้ำคงคาไม่ได้พูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อพูดว่า: พ่อสัญญากับลูกว่าหากลูกจดจำฉันผู้เป็นพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อรับประกันสิ่งนี้ คงคาไม่สามารถรับประกันสิ่งนี้ได้ เช่นที่ผู้คนเคยเผาหุ่นจำลองของราวันทุกปีแต่เขาก็ไม่ตาย ในทำนองเดียวกันผู้คนได้อาบน้ำในแม่น้ำคงคามาชชาติแล้วชาติเล่า แต่ก็ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไปอาบน้ำที่นั่นครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อพวกเขาได้อุบัติอย่างบริสุทธิ์แล้วเหตุใดพวกเขาจึงไปอาบน้ำที่นั่นอีกเล่า? มีเมลามากมายอย่างยิ่งจะไม่มีใครเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธามีฝูงชนขนาดใหญ่ที่เมลา เวลาที่ลูกเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกลายเป็นคู่รักของท่านเป็นดวงวิญญาณที่จดจำพระเจ้าด้วยร่างกายของพวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อกำลังสอนลูกผ่านร่างนี้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องเฝ้าแต่จดจำบาปอยู่เสมอ เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” แนนอนที่ลูกจะจดจำสวรรค์และบ้านของลูก ดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนนิพพานด้วย นี่คือโลกที่มีตัวตน ประชากรของโลกที่มีตัวตนนั้นจะเพิ่มพูนขึ้นได้อย่างไรหากดวงวิญญาณไม่ได้มาที่นี่? ดวงวิญญาณมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนและมนุษย์โลกก็เฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น บ้างก็คิดว่าประชากรโลกนั้นเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณมาที่นี่และประชากรโลกนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้น เวลาที่ลูกรู้ว่าบ้านที่แสนหวานคือดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนมากมายชอบความสงบ ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือบ้านที่แสนหวานของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก เมื่อชาวบาร์ตกำลังกลับมาจากต่างแดนพวกเขาก็พูดว่า: เรากำลังจะกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของบาร์ตของเรา พวกเขารักดินแดนที่พวกเขากำลังหนี พวกเขาคิดว่า: พวกเขากลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของบาร์ตของเรา โอเค หากมีคนตายและดวงวิญญาณจากไปแล้ว พวกเขาก็จะนำร่างของผู้คนมาที่นี่และจับสักร่างนั้นที่นี่ พวกเขาเชื่อว่าดินของบาร์ตควรจะไปสู่บาร์ต เมื่อเนรุตตายพวกเขาก็ได้กระจายขี้เถ้าของเขาไปในสถานที่ต่างๆ มากมาย พวกเขากระจายขี้เถ้าลงบนท้องทุ่ง พวกเขาคิดว่าผืนดินนั้นจะกลับมาอุดมสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามไม่ว่าใครบางคนจะให้ความเคารพต่อสิ่งใดมากเพียงไรก็ตาม แนนอนที่สิ่งนั้นต้องกลับมาเก่า พวกเขากำลังเผชิญหน้ากับความยากลำบากมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ลูกรู้จักพ่อและกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ดังนั้นความปรารถนาของหัวใจของลูกก็คือการทำให้เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วย เมื่อลูกบอกพวกเขาให้

กลายเป็นชาวสวรรค์พวกเขาก็พูดว่า: ท่านต้องการจะฆ่าพวกเราหรือ? ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่าและลืมพอ เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของลูก บาบากล่าวว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ดังนั้น ลูกก็ตอบในทันทีว่า: ใช่ บาบา เราเคยพบกันเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เหล่านี้เป็นคำพูดที่แฝงตัวของลูก ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบลูกได้ ถึงแม้ว่าบางจะนำเครื่องแต่งกายของกฤษณะมาใช้และพูดว่าพวกเขานั้นได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถพูดว่าพวกเขานั้นได้ก่อตั้งสวรรค์เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกๆ ท่านั้นที่พูดว่า: บาบา เราได้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกันเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน ท่านเคยสอนราชาโยคะแก่พวกเรา ดวงวิญญาณพูดเช่นนี้ผ่านร่างกาย มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีเรื่องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันในสิ่งนี้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่า บราห์มา ผู้ที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สร้างโลกผ่านเขานั้นจะต้องมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีตัวตนอย่างแน่นอน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนที่มนุษย์นั้นเป็นที่ต้องการในสวรรค์ บาบามาแล้วแสดงประตูสู่สวรรค์แก่ลูก ลูกพยายามที่จะเปลี่ยนชวานรให้เป็นชาวสวรรค์ หากลูกบอกบุคคลสำคัญโดยตรงว่าเขานั้นเป็นชวานรที่ไม่บริสุทธิ์, เขาก็จะไม่พอใจอย่างยิ่ง เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกำลังออกมาจากนรกและกำลังไปสู่สวรรค์ เวลาที่เราเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกัน จากการละทิ้งร่างกายของเราพวกเราดวงวิญญาณในเวลานี้กำลังจะไปบ้านบาบากับบาบา นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบา ลูกเข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญจะดำเนินไปตราบเท่าที่ร่างกายของลูกยังอยู่ ลูกต้องทำการกระทำด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกอาจรับประทาน ดื่มน้ำ และปรุงอาหารแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา ขณะที่ลูกอยู่ที่ทำงาน เมื่อลูกเห็นว่ามีความชั่วขณะหนึ่ง จงนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา มีรายได้มากมายในสิ่งนั้น เมื่อเดินทางโดยรถไฟลูกไม่ต้องทำอะไรในเวลานั้น ดังนั้นขณะนั่งอยู่ที่นั่น จงเฝ้าแต่จดจำบาบา เวลาที่เรากำลังจะไปหาบาบา บาบามาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อพาเรากลับไป อัจชะ เมื่อลูกกำลังทำอาหารให้กับครอบครัวในตอนเย็น จงเตือนกันและกันให้จดจำบาบา มาและเราจะนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบาของเรา บอกประเด็นเหล่านี้แก่กันและกัน เราคือผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง บาบาสอนว่า: ลูกก็เป็นประชากรที่แสดงหนทางแก่ผู้อื่นด้วย ลูกเป็นประชากรขณะที่นั่ง ยืน และเคลื่อนไหวไปมา ลูกมีการหลุดพ้นในดวงตาข้างหนึ่งและการหลุดพ้นในชีวิตในดวงตาอีกข้างหนึ่ง สวรรค์เคยอยู่ที่นี้ แต่สวรรค์ไม่อยู่ที่นี้ในเวลานี้ เวลาที่เป็นนรก บาบากำลังก่อตั้งสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามอย่างยิ่ง แล้วลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดินีและราชินี ลูกต้องไม่กลายเป็นราชินีฝ่ายทอมือที่หยาบ ลูกต้องกลับมาดื่ม 16 องค์สมบุรณ์ ไม่ใช่ 14 องค์ ศรีกฤษณะนั้นเคย 16 องค์ ลูกๆ เคยมีการถืออดและมึระเบียบวินัย ฯลฯ มากมายอย่างยิ่ง ลูกแม้กระทั่งเคยอยู่โดยไม่ดื่มน้ำเป็นเวลาถึง 7 วัน ลูกเคยทำความเพียรพยายามอย่างมากมายแต่ลูกก็ไม่ได้ไปสู่ดินแดนของกฤษณะ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนของกฤษณะ(สวรรค์)ในทางปฏิบัติจริง เป็นเพราะกฤษณะได้ถูกแสดงไว้ในยุคทองแดงจึงไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสวรรค์ ในความเป็นจริงลูกรู้ว่า 7 วันหมายความว่าอย่างไร ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อแต่ไม่มีเรื่องของการอยู่โดยที่ไม่ดื่มน้ำ ฯลฯ ด้วยการจดจำบาบาลูกจะไปหาบาบา และแล้วพ่อจะส่งลูกไปสู่สวรรค์ ลูกทำให้ตัวลูกเองนั้นอดอยากโดยการถืออดและการมีระเบียบวินัย ฯลฯ เป็นเวลาหลายต่อหลายวัน ลูกทำความเพียรพยายามมากมายอย่างยิ่งชาติแล้วชาติเล่า ไม่มีการได้มาซึ่งสิ่งใดด้วยสิ่งใดนั้น เวลาที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากทั้งหมดนั้นและลูกนำมาสู่หนทางแห่งการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ลูกพูดว่า: บาบา เราพบท่านในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของเรา พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่รับคำแนะนำในทุกย่างก้าว ถ้ามองเกี่ยวกับปัญหาทั้งหมดของลูกแล้วบาบาจะเฝ้าแต่ให้คำแนะนำแก่ลูก ลูกอาจจะดำเนินธุรกิจของลูก ฯลฯ ต่อไปและแม้กระนั้นบาบาก็จะเฝ้าแต่แนะนำลูก เมื่อท่านเห็นว่าลูกนั้นติดกับในธุรกิจของลูกมากเกินไปท่านจะแนะนำลูกว่า: เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างหนักมากกับสิ่งนั้นเล่า? ลูกจะมีชีวิตอยู่ไปได้นานเพียงใด? กระเพาะนั้นร้องขอเพียงจาปาตีหนึ่งหรือสองแผ่นเท่านั้น ผู้ที่มั่งคั่งและผู้ที่ยากจนสามารถมีชีวิตอยู่ด้วยเพียงเท่านั้นได้ ผู้ที่มั่งคั่งก็กินอย่างดีแต่กระนั้นพวกเขาก็ยังมีโรคภัย มองดูว่าคนพื้นเมืองนั้นแข็งแรงเพียงไรและมองดูว่าพวกเขานั้นกินอะไร! พวกเขาทำงานหนักมาก พวกเขาถืออยู่อย่างมีความสุขในกระท่อมของพวกเขา ดังนั้นในเวลานี้ลูกควรที่จะละทิ้งความอยากปรารถนาอื่นๆ ทั้งหมด รับจาปาตีสองแผ่นและกระเพาะของลูกจะกลับมาเต็ม ก็เท่านั้นเอง และแล้วลูกต้องจดจำพ่อ ลูกคือลูกๆ ทางจิตและได้กลายเป็นคู่รักของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รัก ยิ่งลูกจดจำบาบามากเพียงไร บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากขึ้นตามนั้น และลูกจะไปพบปะกับผู้เดียวที่ลูกจดจำ ลูกบางคนมีความอยากปรารถนาที่จะได้นิมิต บาบาสอนว่า: ลูกสามารถได้นิมิตขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ด้วยการจดจำชีพบาบาลูกจะได้nimิตของดินแดนสุชาวดีและลูกจะได้เห็นดินแดนของกฤษณะ ที่นี้ บาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดี ไม่ใช่เรื่องของเพียงnimิต จดจำพ่อเพราะพ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ลูกต้องจดจำชีพบาบา. ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้เดียวที่

ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนของศรีกฤษณะ กฤษณะจะไม่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ด้วยการจดจำชีพบาบาถูได้รับอำนาจในการปกครองดินแดนสุชาวดี เวลานี้ท่านได้มาจากอาณาเขตสูงสุด แนนอนที่ท่านได้มาในบางเวลา เหตุนี้เองจึงได้มีการสร้างวัดเป็นอนุสรณ์ มีวัดชีวาและผู้คนที่เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาทัว แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาในบาร์ตอย่างไร ท่านไม่ได้เข้าไปในร่างของกฤษณะ กฤษณะมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น มีวัดที่ใหญ่โตมากให้กับชีวาแต่วัดที่ให้กับกฤษณะไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น วัดโสมนาถนั้นใหญ่มาก ในวัดของกฤษณะพวกเขาได้แสดงราดและกฤษณะสวมเครื่องประดับมากมาย ลูกจะไม่เคยเห็นเครื่องประดับในวัดของชีวา ชีพบาบาไม่ได้อาศัยอยู่ในพระราชวังที่ใหญ่โต เป็นศรีกฤษณะที่อาศัยอยู่ที่นั่น บาบาวุฒา: พ่อไม่ได้อยู่ในพระราชวัง อย่างไรก็ตามในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้สร้างวัดที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย เป็นผู้ที่ได้รับมรดกของสวรรค์จากชีพบาบาที่ได้สร้างวัดที่ใหญ่โตเช่นนั้น พวกเขาสร้างวัดที่ใหญ่มากเพื่อเป็นอนุสรณ์ ดังนั้นพวกเขาเองมีความมั่งคั่งอย่างยิ่งด้วย ยังคงมีการสร้างวัดที่ดีมาก ในบอมเบย์มีวัดให้กับชีวา บาบุนาถ (เจ้าผู้เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้) มีวัดให้กับลักษมีและนารายณ์ในมาดพิบาค(Madhavbaag) พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ และดังนั้นลูกสร้างวัดที่ใหญ่โตมากในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาและมองดูว่าเวลานี้พ่อกำลังนั่งในกระท่อมอย่างไร! ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศชื่อเสียงด้วย ลูกรู้ว่าวัดของลูกจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง เป็นความอัศจรรย์ที่มีวัดมากมายให้กับพ่อชีวาของเราด้วยเช่นกัน ผู้ที่สร้างวัดโสมนาถนั้นก็อาจเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง เวลานี้พ่อนั้นแผ่กว้างอย่างยิ่ง ไม่มีใครรู้จักพ่อ เวลานี้ลูกรู้ว่าวัดที่ให้กับชีพบาบาจะต้องมีการสร้างขึ้นอีกครั้งอย่างไร และแล้วลูกก็จะได้ไปสู่นหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มามาและบาบาผู้ที่ได้กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สุดและเป็นนายของสุชาวดีและแล้วก็จะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง และพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ที่จะต้องสร้างวัด ดังนั้นพวกเขา ก็จะพูดในหัวใจของพวกเขาว่า: เราจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและสร้างวัดด้วยการทำให้ตัวลูกเองสนุกสนานด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกก็จะลืมโลกเก่า ลูกควรจะพูดถึงสิ่งต่างๆ เช่นนั้นในหมู่ลูกๆเอง และลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่ง ลูกๆแต่ละคนควรจะมีการสนทนาทางจิตกับตัวลูกเอง พ่อทางจิตหนึ่งทีนี้และปลอบโยนลูกๆ ดวงวิญญาณ ท่านทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใสด้วยความรู้นี้ ลูกพูดว่า: เราได้มาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร เราเคยได้พบกับพ่อหลายต่อหลายครั้งและได้รับมรดกของเรา ลูกควรที่จะพูดกับตัวลูกเองด้วยวิธีนี้ และแล้วลูกนั้นก็จะเป็นคาร์มาโยคีด้วย ถึงแม้ลูกอาจเตรียมอาหารอยู่ที่บ้าน ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข ลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชชาติเกิด เวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วเราก็จะกลายเป็นเทพและปกครองอาณาจักร จากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเราจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแล้วก็สร้างพระราชวัง ฯลฯ ฝ่าแต่ถ่ายทอดประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของลูกเอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของเราฝ่าแต่ไปรอบวงจรอย่างไรวินั้นเรียกได้ว่าเป็นกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกคือผู้ที่ล่วงรู้ทั้งสามโลก ดวงตาของความรู้ของลูกได้เปิดขึ้นแล้วในเวลานี้ ด้วยการจดจำวงจรนี้ลูกควรจะมีความสุขมากมาย พ่อนั้นก็พึงพอใจด้วย เวลานี้ลูกต้องและอยู่ในงานรับใช้ จะมีการสร้างวัดให้กับลูกๆผู้รับใช้ภายหลังในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อให้มรดกที่สมบูรณ์ของสวรรค์แก่ลูก ยิ่งลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ตามนั้นเองที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาให้เป็นประกาศและชี้หนทางแก่ทุกคน ละทิ้งความอยากปรารถนาทั้งหมดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ฝ่าแต่รับคำแนะนำจากพ่อ
2. ทำให้ตนเองนั้นสนุกสนานในสิ่งต่างๆ ของความรู้ พูดกับตนเอง ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

พร: ขอให้ลูกนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองและให้ความเคารพแก่ทุกคน และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความเคารพจากทุกคน คงอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองที่สูงส่งของลูกเสมอ จงมีความถ่อมตนและฝ่าแต่ให้ความเคารพกับทุกคน เพราะการให้นี้จะกลายเป็นรูปของการได้รับ การให้ความเคารพหมายถึงการเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นให้กับดวงวิญญาณอื่นๆและทำให้พวกเขาสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้ ด้วยการอยู่ใน

ความเคารพตนเองของคุณอย่างสม่ำเสมอ คุณจะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ เพราะด้วย
ความเคารพตนเองของคุณ โลกจะเคารพคุณ และคุณจะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับความเคารพที่สูงส่งจาก
ทุกคน

คติพจน์: บันทึกของผู้ที่ให้ความนับถือกับทุกคนจะกลับมามีค่าโดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****